

RECONSTRUCTIE ATELIER MONDRIAAN

—

BEURS VAN BERLAGE, AMSTERDAM 1994

—

In december 1994 wordt in de Beurs van Berlage de tentoonstelling geopend waarin een reconstructie is te zien van het atelier van Mondriaan in de Rue du Départ in Parijs. De Sikkens Foundation heeft bijgedragen aan het voorafgaande kleuronderzoek en het schilderwerk.

Pieter Cornelis Mondriaan was een Nederlandse kunstschilder en kunsttheoreticus, die echter een groot deel van zijn leven in het buitenland woonde en werkte. Mondriaan wordt algemeen gezien als een pionier van de abstracte en non-figuratieve kunst. Vooral zijn latere geometrisch-abstracte werk, met de kenmerkende horizontale en verticale zwarte lijnen en primaire kleuren, is wereldberoemd en dient als inspiratiebron voor vele architecten en ontwerpers van toegepaste kunst. Hij was één van de belangrijkste medewerkers van het tijdschrift *De Stijl* en ontwikkelde een eigen kunsttheorie, die hij *Nieuwe Beelding* of *Neo-plasticisme* noemde.

Mondriaan verhuisde in 1912 naar Parijs. Het grootste deel van die jaren woonde en werkte hij in het atelier op 26, Rue du Départ in de wijk Montparnasse. Zijn atelier was voor hem meer dan alleen een plek om te wonen en te werken. Hij benutte de ruimte om zijn opvattingen over de relatie tussen schilderkunst en architectuur volgens de regels van het Neoplasticisme voor het voetlicht te brengen. Vanaf de jaren twintig voorzag Mondriaan de muren van zijn atelier van geschilderde rechthoeken, volgens de principes van het Neoplasticisme. Mondriaan wilde daarmee een punt duidelijk maken: dat volgens hem het samengaan van schilderkunst en architectuur volgens de principes van het Neoplasticisme, vooralsnog uitsluitend in een door de schilder zelf vormgegeven ruimte verwezenlijkt kon worden.

Op de bewerkte muur hangt een aantal van zijn abstracte schilderijen. Bij de ingang hangen drie spiegels en er tegenover staat een grote zwarte schildersezel. Mondriaan gebruikte deze ezels niet, hij schilderde meestal op de tafel of op de grond. De schildersezel was onderdeel van het gesamtwerk dat hij van zijn atelier maakte: het schilderij dat op de ezels stond, correspondeerde met de bewerkte muur via de drie spiegels.